

предлог странке или лица које има правни интерес, а изводи се пред органом који је одлучио о предлогу за обезбеђење доказа.

Предлог за обезбеђење доказа, поред осталог, садржи чињенице које се доказују, доказе који треба да се изведу и разлоге због којих се тражи обезбеђење доказа, а доставља се противној странци да се о њему изјасни.

О предлогу се одлучује без претходног изјашњења противне странке када постоји опасност од одлагања.

Орган који води поступак одлучује решењем о предлогу за обезбеђење доказа. Кад се обезбеђивање доказа предлаже пре покретања поступка или после коначности или правноснажности решења, о предлогу одлучује орган на чијем се подручју налази ствар која треба да се разгледа или борави лице које треба да се саслуша.

31. РЕШЕЊЕ И ЗАКЉУЧАК.

У управном поступку непосредном применом прописа из одговарајуће управне области одлучује се о праву, обавези или правном интересу странке, односно о главној ствари, или о процесним, односно споредним питањима поступка.

У том смислу имамо две врсте управних аката: решење и закључак.

32. ПОЈАМ РЕШЕЊЕ.

Решењем се одлучује о правима, обавезама или правним интересима странке и његово доношење представља главну фазу управног поступка. Међутим, решење се доноси и у другим случајевима који су уређени Законом о општем управном поступку (нпр. орган решењем поставља странци привременог заступника, ускраћује заступање лицима која се баве надриписарством, одбацује неуредан поднесак, и тако даље).

Решење доноси овлашћено службено лице, а ако оно није одређено, руководиоца органа. Поред тога, решење може донети и колегијални орган.

33. ЗАЈЕДНИЧКО РЕШЕЊЕ.

Уз уобичајену ситуацију да решење доноси један орган, разликујемо и учествовање два или више органа у доношењу решења (тзв. сложено решење или заједничко решење).

Заједничко решење орган може донети уз претходну сагласност другог органа или уз накнадну сагласност другог органа или уз мишљење другог органа.

У првом случају, када се решење доноси пошто други орган да сагласност, у њему се наводи акт којим је она дата.

У другом случају, када се решење доноси уз накнадну сагласност другог органа, орган сачињава решење и доставља га са списима другом органу, који посебним актом даје сагласност, а решење је донето када је други орган дао накнадну сагласност.

У трећем случају, ако се решење доноси уз мишљење другог органа, решење не може да се донесе док се мишљење не прибави.

Орган је дужан да претходну или накнадну сагласност или мишљење достави органу који доноси решење, у року од 30 дана од дана пријема захтева, а ако не поступи у том року, сматраће се да је дао сагласност, односно мишљење, осим ако посебним законом није друкчије предвиђено.

34. ДЕЛИМИЧНО, ДОПУНСКО И ПРИВРЕМЕНО РЕШЕЊЕ.

Основни разлог доношења решења је да се у целости и трајно реши управна ствар, али када постоје одређене објективне околности, од овог правила постоје и изузеци.

Ова одступања предвиђена су у виду: делимичног, допунског и привременог решења.